

پتروشیمی
گجساران

چند میدان گازی به بخش خصوصی واگذار شد، هر چند هنوز تنفیذ نهایی صورت نگرفته است.

اگر این روند ادامه پیدا کند، پیش بینی می شود در دو سال آینده تولید گاز ازسوی پتروشیمی ها آغاز شود و در فازهای بعدی میزان آن به شکل قابل توجهی افزایش یابد.

■ برای جمع بندی بحث، نظر شما درباره راهکارهای اصلی و ضروری برای اصلاح حکمرانی اقتصادی و ارتقای جایگاه صنعت پتروشیمی در آینده چیست؟

انجمن پتروشیمی بیش از ۱۵ سال است که فعال بوده و با نهادهای مختلف حاکمیتی تعامل مستمر دارد. مشکلات صنعت پتروشیمی، از جمله مسائل خوراک، مطالبات مالیاتی و عوارض صادراتی، همچنان به صورت مزمن باقی مانده اند و حل آنها نیازمند پیگیری مکرر است. به نظر من، ریشه این مشکلات در نظام حکمرانی اقتصادی کشور است. برای توسعه واقعی پتروشیمی و دیگر صنایع، باید نگاه برنامه محور جایگزین نگاه بودجه ای شود و سیاست ها به گونه ای تنظیم شود که سرمایه گذاری ها تسهیل شده و مزایای بالقوه صنعت بالفعل شود.

برخلاف تصور عمومی که وضع پتروشیمی ها خوب است، واقعیت این است که سودهای حسابداری اغلب جذابیت واقعی ندارند و سرمایه گذاری های بزرگ در این صنعت به دلیل مشکلات ساختاری شکل نمی گیرند. واحدهای بزرگ پتروشیمی نوری که سرمایه قابل توجهی دارند، به دلیل اسهال های واقعی، سودهایشان کاهش یافته و این موضوع سرمایه گذاران را دلسرد می کند.

در نهایت باید تأکید کنم که لازم است حکمرانی اقتصادی دچار تحول بنیادین شود تا ظرفیت های صنعت پتروشیمی به طور کامل شکوفا شود. ▮

مشعل برای تولید اوره استفاده می کند نیز از جمله دستاوردهای مهم در این زمینه است.

با وجود این پیشرفت ها، هنوز حجم قابل توجهی از گازهای مشعل در کشور در حال هدر رفتن است و این ظرفیت بالقوه نیازمند توجه و حمایت ویژه است. برای فعال کردن بخش خصوصی در این حوزه، باید سازوکارهای قیمت گذاری شفاف تر و منصفانه تر و تسهیلات و مشوق های مالی مناسبی فراهم شود. با توجه به شرایط ویژه اقتصادی و اعتباری کشور، جذب سرمایه گذاری در بخش گازهای مشعل با چالش هایی مواجه است و بدون اصلاحات ساختاری در نظام حکمرانی اقتصادی و ارائه تسهیلات هدفمند و چهارچوب شفاف و مشخص، این منابع ارزشمند همچنان به هدر می رود.

■ صنعت پتروشیمی چه نقشی می تواند در توسعه میادین گازی و بهره برداری حداکثری از منابع ایفا کند؟

انجمن پتروشیمی در حوزه توسعه میادین گازی، عملکرد بسیار مطلوبی داشته است. آغاز این روند به ۱۸ مهر ۱۴۰۰ بازمی گردد، زمانی که در کمیسیون صنایع مجلس و با حضور وزیر نفت وقت، موضوع نیاز خوراک گاز شرکت های پتروشیمی و ضرورت تأمین پایدار آن برای پیشبرد طرح های پتروشیمی مطرح شد. در آن نشست، دبیر کل انجمن اعلام آمادگی کرد که با توجه به محدودیت های بودجه دولتی، بخش خصوصی وارد این حوزه شود و توسعه میادین را بر عهده بگیرد.

در ادامه، کنسرسیوم هایی از شرکت ها و هلدینگ ها پتروشیمی تشکیل شد و همکاری نزدیکی با وزارت نفت و شرکت ملی نفت برقرار شد. هر چند روند کار طولانی شد، اما پس از تأکيدات مقام معظم رهبری در بهمن ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳، سرعت اقدام ها افزایش یافت و